

KINH A-SÚC PHẬT QUỐC

QUYỂN HẠ

Phẩm 4: SỰ THÀNH TỰU SỞ HỌC CỦA CHƯ BỒ-TÁT

Lúc bấy giờ Hiền giả Xá-lợi-phất suy nghĩ: “Đức Phật đã nói về sự thành tựu sở học của chúng Thanh văn. Mong rằng Đức Phật sẽ giảng nói về sự thành tựu sở học của chư Bồ-tát. Vì sao? Vì các vị Bồ-tát đều sẽ thành tựu sở học quang minh chiếu rạng.”

Khi ấy Đức Phật biết tâm niệm của Hiền giả Xá-lợi-phất nên bảo Xá-lợi-phất:

–Cõi nước của Đức Phật A-súc Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác kia có vô số trăm ngàn vạn ức tử người như thế đến hồi hợp. Nay Xá-lợi-phất! Các Đại Bồ-tát ở cõi Phật Đức A-súc Như Lai đều cạo bỏ râu tóc, đều nương oai thần Phật lãnh thọ pháp ngữ để thọ trì, đọc tụng, giống như ta ở cõi này thuyết pháp cho hàng phàm phu vậy. Đức Phật A-súc đã thuyết pháp vô lượng, vô số không thể tính kể hết, so sánh với ta, thì đã thuyết pháp nhiều gấp trăm, ngàn, vạn, ức, tử lần không thể tính được.

Xá-lợi-phất! Đó là hạnh nguyện thưở xưa của Đức A-súc Như Lai khi còn hành đạo Bồ-tát: “Khi ta thành đạo Vô thượng chánh chân, chánh giác tối thượng, sẽ khiến cho các Bồ-tát trong cõi Phật của ta, lúc ta thuyết pháp các Bồ-tát đều nương oai thần Phật thọ trì đọc tụng kinh này.”

Nay Xá-lợi-phất! Lúc bấy giờ các Đại Bồ-tát đều nương oai thần Phật lãnh thọ pháp ngữ, thọ trì đọc tụng. Các Đại Bồ-tát phát sinh ý nghĩ, muốn từ thế giới này đi đến thế giới khác, đến chỗ các Đức Như Lai để nghe thuyết pháp, được đánh lễ chư Phật Thế Tôn và đọc tụng lời pháp ấy, rồi lập lại lời thỉnh vấn để hiểu rõ hơn. Đã đánh lễ, trì tụng, lập lại lời thỉnh vấn, hiểu rõ rồi, các vị ấy liền trở về cõi của Đức A-súc Như Lai.

Xá-lợi-phất! Trong hiện kiếp có một ngàn Đức Phật đã qua

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

thời kỳ bốn đức rồi, các Đại Bồ-tát muốn thấy chư Phật đó nên nguyện sinh vào cõi Phật A-súc. Nếu có thiện nam hay thiện nữ ở trong thế giới này hay thế giới khác qua đời, vãng sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Khi họ vừa mới sinh vào cõi ấy liền được ở vào hàng Thanh văn, Duyên giác. Vì sao? Vì nhờ họ có nhân duyên gặp được Đức Như Lai và chúng Tăng, đoạn trừ được lưới ma vây bủa, được gần gũi chúng Thanh văn, Duyên giác và chư Phật. Họ sẽ đạt đến đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân và sẽ thành Đấng Như Lai. Vì các vị ấy đã thấy các sự việc của các Đại Bồ-tát. Bồ-tát sinh nơi cõi của Đức Phật A-súc hạnh nguyện thanh tịnh, thực hành các pháp và ở nơi các pháp sự. Họ đã an trụ nơi pháp, vì Phật đạo không thể lay chuyển. Họ sẽ an trụ vững chắc nơi trí A-duy-việt.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có thiện nam, thiện nữ nào ở nơi thế giới này hay thế giới khác, sau khi mạng chung vãng sinh vào cõi của Đức Phật A-súc, được vào và an trụ chỗ của chư Phật, vị Bồ-tát đó sẽ được ý giác ngộ, không sợ hãi. Ý giác ngộ của Bồ-tát hội họp nơi trí tuệ cao tột, ý nghĩ đều đồng nhau, thấy biết chỗ an trụ của Thế Tôn, các Đại Bồ-tát ở cõi Phật đó. Người tại gia thì ở nơi lâu cao, người xuất gia hành đạo không dừng lại nơi nhà cửa.

Này Xá-lợi-phất! Khi Đức Phật A-súc thuyết pháp, các Đại Bồ-tát nương oai thần Phật đều lãnh thọ pháp ngữ, đọc tụng, thọ trì. Hàng Đại Bồ-tát không xuất gia, không được diện kiến khi Phật thuyết pháp, nhưng nơi chỗ họ ngồi nhờ nương oai thần Phật cũng được nghe pháp ngữ, nghe rồi liền đọc tụng, thọ trì. Những vị Đại Bồ-tát xuất gia kia, khi tự thân được diện kiến Phật thuyết pháp và đi đến chỗ Phật ngồi cùng nương oai thần Phật đều nghe pháp, nghe rồi đọc tụng, thọ trì. Vị Đại Bồ-tát đó sau khi mạng chung đều được thọ trì pháp ngữ, cho đến sinh vào cõi nước của chư Phật đọc tụng, nhớ nghĩ pháp âm Phật dạy.

Xá-lợi-phất! Đó là sự an lạc toàn thiện của Đức Phật A-súc. Vì sao? Vì nhờ hạnh nguyện thuở xưa mà tự nhiên đạt được công hạnh như thế.

Này Xá-lợi-phất! Nếu có vị Đại Bồ-tát một đời muốn gặp vô số trăm, ngàn, vạn, ức, trăm ngàn na-thuật Đức Phật nên nguyện sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Khi vị Bồ-tát đó đã sinh vào cõi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

của Đức Phật A-súc, liền gặp vô số trăm, ngàn, vạn, ức, hoặc trăm ngàn muôn ức na-thuật Đức Phật. Vị Bồ-tát sẽ ở nơi đó gieo trồng các cội đức lành, sẽ vì trăm ngàn vô số ức, trăm ngàn vô số na-thuật người mà thuyết pháp cũng sẽ khiến cho họ gieo trồng cội đức lành.

Này Xá-lợi-phất! Nếu vị Đại Bồ-tát ở trong hiền kiếp đến chỗ chư Phật, Thiên Trung Thiên, cúng dường y phục, thực phẩm, giường chiếu, thuốc thang... rồi xuất gia học đạo, đều ở chỗ chư Phật, Thiên Trung Thiên cạo bỏ râu tóc làm Sa-môn. Nếu lại có vị Đại Bồ-tát không biết, ở trong cõi Phật A-súc một đời tích tập hạnh Ba-la-mật được phước đức rất nhiều.

Xá-lợi-phất! Phước đức thiện căn đầy đủ này gấp trăm, ngàn, vạn, ức v.v... vô số lần không thể so sánh được. Đó là sự an lạc toàn thiện của cõi Phật A-súc.

Xá-lợi-phất! Nếu trọn đời vị Bồ-tát ở tại thế giới này hay thế giới khác qua đời, được sinh vào cõi Phật A-súc. Vị Bồ-tát đó vừa mới sinh ra đã được trí A-duy-việt. Vì sao? Vì ở cõi Phật này không có ma sự che lấp và khuấy nhiễu người.

Này Xá-lợi-phất! Ví như người có khả năng đọc những thần chú trừ rắn độc, chất độc ấy mới phóng ra, sự độc của độc xà không thể hơn nổi vị trì chú. Do đó cứu được vô số người sợ hãi. Độc xà ấy cũng không làm cho người sợ hãi, cũng không khuấy nhiễu, xúc chạm người. Như thế người ấy đời trước chỉ vì đã thực hành thiện Tam-muội, cho nên tự đem công đức diệt trừ được nọc độc của rắn.

Như thế, Xá-lợi-phất! Thuở xưa khi Đức Phật A-súc cầu đạo Bồ-tát đã thực hành bản nguyện công đức nên mới được Phật đạo, tiêu trừ rất nhiều ma chướng độc, làm cho không trở lại khuấy nhiễu người. Khi Đức Phật A-súc thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân, ma chướng không thể đến khuấy nhiễu, cũng không thể đến khuấy nhiễu chư Đại Bồ-tát và hàng phàm phu, cùng tất cả nhân dân trong tam thiên đại thiên thế giới. Bồ-tát đã tọa thiền tịch tĩnh như thế rồi, tự dùng oai thần sinh vào cõi trời Hòa-da-việt-trí. Ở đó đem nhân duyên thực hành trước đây cứu giúp rộng khắp; cũng ở cõi trời Hòa-da-việt-trí, Bồ-tát dùng nhân duyên Tam-muội, tự dùng oai thần tịch mặc để thuyết pháp tối cao. Diệt Thiên nghe pháp ấy liền sinh lòng hoan hỷ tín thọ, đến cúng dường các vị

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

đệ tử. Diệm Thiên thưa: “Đó chính là sống theo hạnh tri túc và vô sở trước nơi thanh vắng, tịch tĩnh.” Các ma ở cõi đó thường khuyến hóa người xuất gia học đạo, chứ không khuấy nhiễu người.

Xá-lợi-phất! Đó là sự an lạc phước đức của cõi Phật A-súc. Luôn luôn trong mọi thời, điều trước tiên là Ngài thường nghĩ đến nhân dân, muốn độ thoát cho các Bồ-tát, Thanh văn và phàm phu đều được an ổn, tịch tĩnh.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Kính bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Nếu có thiện nam, thiện nữ dùng bảy báu đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới, đem bố thí thì được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Người ấy không tham tiếc mà đem bố thí tất cả. Vì sao? Vì người ấy không còn rơi vào hàng Thanh văn, Duyên giác. Vì người đó đã đứng vào giai vị không thoái chuyển, từ cõi Phật này đến cõi Phật khác, mắt thường thấy tất cả chư Phật, đều tụng đọc tất cả đạo hạnh của chư Phật và sẽ thành đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân. Người đó sẽ thường gặp vô số trăm, ngàn, vạn, ức; trăm ngàn ức na-thuật Đức Phật, ở chỗ các Đức Phật ấy tích tụ cõi rể công đức.

Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Thế nên thiện nam, thiện nữ đem bảy báu đầy khắp tam thiên đại thiên thế giới bố thí thì được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Người đó sẽ hoan hỷ, an ổn nơi cõi Phật.

Đức Phật bảo:

–Đúng thế! Này Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát vì sự an ổn nên được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Ví như lấy đất bằng vàng, không có ngói sỏi, cũng không có cỏ cây, trong đó chỉ có vàng ròng. Người ta lấy vàng ròng đó cho vào lửa nung chảy để làm các vật trang sức.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Các Đại Bồ-tát trong cõi của Đức Phật A-súc thanh tịnh vi diệu, cùng sống trong thanh tịnh vi diệu. Đó là hạnh của các Đại Bồ-tát. Những vị sinh vào cõi Phật A-súc, vừa mới sinh ra thì đều cùng một chủng loại, đạo hạnh như nhau. Các vị Bồ-tát đó đều sẽ thành Như Lai. Những vị ấy đã trải qua các giai vị Thanh văn, Duyên giác. Gọi đó là một loại đạo, không có các tà đạo khác. Bồ-tát muốn đồng một loại nên nguyện sinh vào cõi của Đức Phật A-súc.

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Xá-lợi-phất! Đó là các Đại Bồ-tát đã thành tựu trí A-đuy-việt và được Đức Phật A-súc thọ ký, do vậy ta không muốn sai Đại Bồ-tát đến chỗ Phật A-súc. Ví như Chuyển luân vương sai sứ giả đến chỗ các tiểu vương, bảo đem bảo vật nhà vua đến. Các tiểu vương nghe vua sai sứ giả bảo các tiểu vương đến, liền buồn rầu khóc lóc. Vì bảo vật của vua nên phu nhân, thể nữ và thái tử nghe đem bảo vật đều sợ Chuyển luân vương. Họ đi đến tòa thành của vị Đại vương ở, có tường kiên cố, trú ngụ trong đó họ được an ổn, không sợ gặp khổ vì kẻ oan gia giàu mạnh.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Ta không muốn sai các Bồ-tát đến chỗ của Đức Phật A-súc. Ví như ông vua kia vì lấy báu khiến các phu nhân, thể nữ và thái tử thấy đều buồn rầu, người mong cầu Bồ-tát đạo phải như thành của vua, chỗ có vật báu, thái tử không sợ bị tai nạn sợ hãi. Hãy xem cõi của Đức Phật A-súc cũng như Đại vương. Tệ ma thấy người cầu Bồ-tát đạo, không thể nhiều loạn. Ví như có vua bên cạnh, các thần không sợ nạn.

Xá-lợi-phất! Các ma và quyến thuộc của ma không thể chống cự lại Đức Như Lai Vô Sở Trước Đẳng Chánh Giác. Ví như người cô quả sợ hãi khi đối đầu với oan gia, liền vào trong thành mới an ổn. Kẻ oán gia không cách nào làm gì được. Vì sao? Vì người đó đã lìa khỏi oan gia và được chỗ an ổn.

Như thế, này Xá-lợi-phất! Các vị Đại Bồ-tát sinh ở cõi của Đức Phật A-súc là vì đã đoạn trừ các ma và con đường của thiên ma. Chúng không thể khuấy nhiễu tâm nguyện cầu đạo của Bồ-tát, Thanh văn, của mọi người trong tam thiên đại thiên thế giới. Cho đến các ma và thiên ma ở cõi Phật A-súc cũng không thể khuấy nhiễu, khởi lên việc ma.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Nếu có Bồ-tát vãng sinh vào cõi Phật A-súc, khi vừa mới sinh, người ấy không bị sự khuấy nhiễu của thiên ma. Vì sao? Vì thuở xưa, khi Đức Phật A-súc hành đạo Bồ-tát đã phát nguyện trồng cội phước đức: “Khi ta thành tựu đạo quả Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân sẽ khiến trong cõi Phật của ta, các ma và các thiên ma không khởi lên những việc ma để khuấy nhiễu, rối loạn.” Ví như người uống chất độc rồi lại uống thuốc trừ độc, người ấy ăn uống khiến cho chất độc được tiêu, không hoành hành

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

người ấy nữa giống như hạnh nguyện này.

Này Xá-lợi-phất! Thuở xưa, khi Đức Phật A-súc phát nguyện cội công đức cho đến các ma và thiên ma cõi Phật đó cũng không thể khởi sự khuấy nhiễu làm rối loạn. Cõi Phật đó có đức nhiều mới như vậy.

Lúc bấy giờ Hiền giả Xá-lợi-phất thầm nghĩ: “Ta mong muốn thấy được cõi Phật và Đức Phật A-súc cùng các đệ tử.” Ngay lúc ấy, Đức Phật biết tâm niệm của Xá-lợi-phất liền khiến cho Xá-lợi-phất nhập Tam-muội chánh thọ Như kỳ tượng, nương thân tức đi đến chỗ Đức Phật. Hiền giả Xá-lợi-phất, ngay ở trong tòa đó thấy cõi Phật A-súc và chúng đệ tử. Đức Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Ông có thấy Đức Phật A-súc cùng các đệ tử và cõi Phật không?

–Bạch Thế Tôn! Con có thấy.

–Này Xá-lợi-phất! Ý ông nghĩ sao? Có nơi nào thù thắng hơn cõi Phật A-súc và chư Thiên, nhân dân ở đó chăng?

–Kính bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Con không thấy có thành quách nào thù thắng hơn cõi ấy. Chư Thiên và nhân dân ở cõi Phật A-súc không có tà đạo, chỉ có chánh đạo mà thôi. Họ rất vui vẻ, khoái lạc. Vì sao? Vì con thấy cõi Phật ấy đều dùng vật dụng cõi trời và cùng nhau ăn uống, vui chơi. Đức Phật A-súc ở tại trung tâm, thuyết pháp cho các đệ tử khắp nơi. Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Ví như người ở nơi chính giữa biển lớn, không thấy được bờ bến, núi rừng của các phương Đông, Nam, Tây, Bắc. Như thế, bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Các đệ tử trong cõi của Đức Phật A-súc không thể biết được bờ bến của phương Đông, cũng không thể biết được bờ bến của phương Nam, Tây, Bắc. Do tư duy như thế, nghe pháp, thân cũng không dao động.

Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Lúc ấy con tư duy, thân định tĩnh, không dao động. Các đệ tử trong cõi của Đức Phật A-súc nghe pháp, tọa thiền, thân không dao động. Nghe pháp như thế, thân nghe cũng không dao động. Nếu người thiện nam, người thiện nữ nào đem bảy báu đầy khắp cả tam thiên đại thiên thế giới ra để bố thí. Sau khi bố thí, người đó được sinh vào cõi của Đức Phật A-súc. Con sẽ hoan hỷ cùng với người đó được sinh an ổn, làm Đại Bồ-tát ở cõi

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

Phật A-súc. Vì sao? Người đó như thế đã được trí A-duy-việt.

Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Ví như có người đem thư vua và lương thực đi, trong thư có dấu ấn của nhà vua. Người đó đi đến nước khác. Trên đường đi qua các ấp, huyện, người đó sẽ không bị giết hại, cũng không ai có thể khuấy nhiễu. Người ấy tự đi và về một mình, không cần có ai giúp.

Đức Phật dạy:

–Đúng thế! Nay Xá-lợi-phất! Đại Bồ-tát sinh ở cõi Phật A-súc khi sắp ra đời, đang ở thế giới này hay thế giới khác mạng chung, sinh vào cõi Phật A-súc đều được chứng đắc trí A-duy-việt, đạt đạo Vô thượng chánh chân. Từ cõi Phật này đi đến cõi Phật khác đều tụng đọc kinh điển và làm Phật sự, thường thích ở chỗ Đức Phật, Thiên Trung Thiên cho đến khi thành đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân.

Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Vị Đại Bồ-tát vừa sinh vào cõi của Đức Phật A-súc thì đồng đẳng với vị Tu-đà-hoàn đạo ở đây. Vì sao? Vì Tu-đà-hoàn đã đoạn hẳn ác đạo, an trụ nơi Đạo tích. Như thế, bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Nếu có vị Đại Bồ-tát sinh vào cõi của Đức Phật A-súc, vừa mới sinh ra, ngay khi ấy người đó đã đoạn trừ ác đạo, không trở lại quả vị Thanh văn, Duyên giác. Từ cõi Phật này đi đến cõi Phật khác, các vị ấy sẽ ưa thích cõi Phật, Thiên Trung Thiên và đệ tử, thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân.

Đức Phật bảo:

–Đúng thế! Nay Xá-lợi-phất! Nếu có vị Đại Bồ-tát ở thế giới này hay thế giới khác mạng chung, sinh vào cõi của Đức Phật A-súc, do trong đời quá khứ, hiện tại đều ở quả vị Thanh văn, Duyên giác, từ cõi Phật này đi đến cõi Phật khác, vị Bồ-tát đó đều thọ trì, đọc tụng kinh điển, được gặp chư Như Lai, cho đến khi thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân. Ví như vị Tu-đà-hoàn thoát khỏi ác pháp, đắc đạo hoàn toàn thì cũng như vậy.

Như thế, nay Xá-lợi-phất! Nếu có Đại Bồ-tát ở thế giới này hay thế giới khác mạng chung, sinh vào cõi của Đức Phật A-súc, vừa mới sinh vị ấy đã không lìa đạo Vô thượng chánh chân. Từ cõi Phật

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TANG KINH

này đi đến cõi Phật khác, vị Bồ-tát đó đều thọ trì, đọc tụng kinh điển, thường ưa thích ở chỗ Đức Phật, Thiên Trung Thiên, Vô thượng chánh chân, cho đến khi thành tựu đạo Giác ngộ tối thượng, Vô thượng chánh chân.

Hiền giả Xá-lợi-phất bạch Phật:

–Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Vị Đại Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc đồng đẳng với vị Tư-đà-hàm, trụ địa vị Nhất vãng lai ở cõi này.

Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Vị Đại Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc đồng đẳng với vị A-na-hàm, trụ địa vị Bất-hoàn ở cõi này.

Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Vị Đại Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc thì đồng đẳng với vị A-la-hán Vô sở trước ở cõi này.

Đức Phật bảo Hiền giả Xá-lợi-phất:

–Ông đừng nói vậy. Vì sao? Vì Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc thì đồng đẳng với vị Bồ-tát ở cõi này, được thọ ký đạo Vô thượng chánh chân.

Lại nữa, này Xá-lợi-phất! Vị Đại Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc thì đồng đẳng với vị Đại Bồ-tát ở đây, ngồi dưới gốc cây Bồ-đề. Vì sao? Này Xá-lợi-phất! Vị Đại Bồ-tát đang hiện là Như Lai, vượt qua quả vị Thanh văn, Duyên giác nên chúng ma không thể khuấy nhiễu, làm dao động. Từ cõi Phật này đi đến cõi Phật khác tùy thuận theo giáo huấn của chư Phật, cho đến khi thành tựu đạo Giác ngộ cao tột Vô thượng chánh chân.

Lúc bấy giờ Hiền giả A-nan suy nghĩ: “Ta muốn hỏi Hiền giả Tu-bồ-đề để biết sự kiện này như thế nào.” Hiền giả A-nan hỏi Hiền giả Tu-bồ-đề:

–Thưa Hiền giả Tu-bồ-đề! Hiền giả có thấy Đức Phật A-súc cùng với hàng đệ tử trong cõi của Đức Phật A-súc không?

Tu-bồ-đề đáp:

–Thầy nhìn lên xem.

A-nan đáp:

–Hiền giả Tu-bồ-đề! Tôi đã nhìn lên và thấy hoàn toàn là hư không.

Tu-bồ-đề bảo:

–Giống như Hiền giả nhìn lên thấy hư không, thấy Đức Phật A-

LINH SƠN PHÁP BẢO ĐẠI TẠNG KINH

súc, các đệ tử và cõi Phật của các vị ấy cũng như vậy.

Khi đó Hiền giả Xá-lợi-phất hỏi:

–Như lời Đấng Thiên Trung Thiên dạy, Bồ-tát sinh vào cõi Phật A-súc thì bằng với Đại Bồ-tát được thọ ký ở đây. Bạch Đấng Thiên Trung Thiên! Dựa vào sự bình đẳng nào mà có sự đồng đẳng như thế?

Phật bảo Xá-lợi-phất:

–Này Xá-lợi-phất! Vì sự bình đẳng của pháp nên các vị ấy bình đẳng như thế.

M